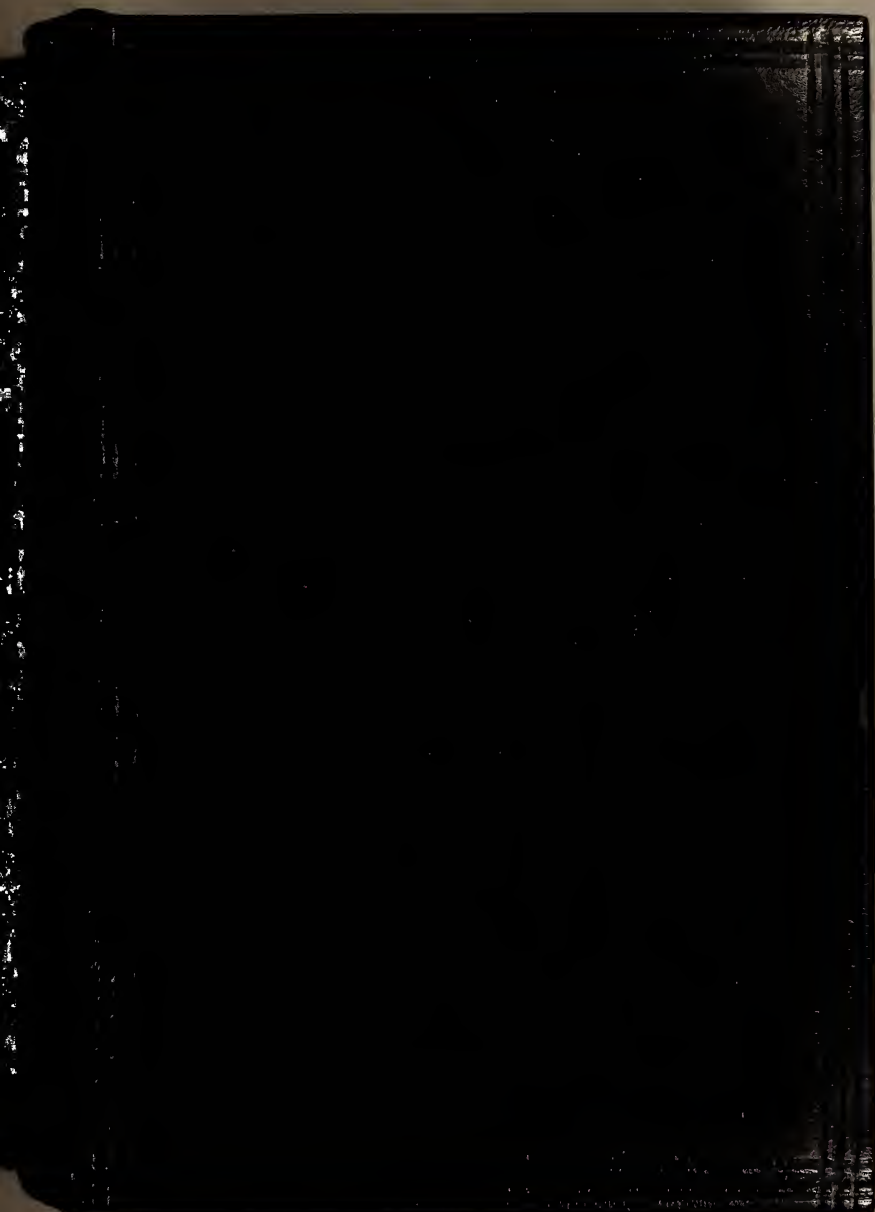
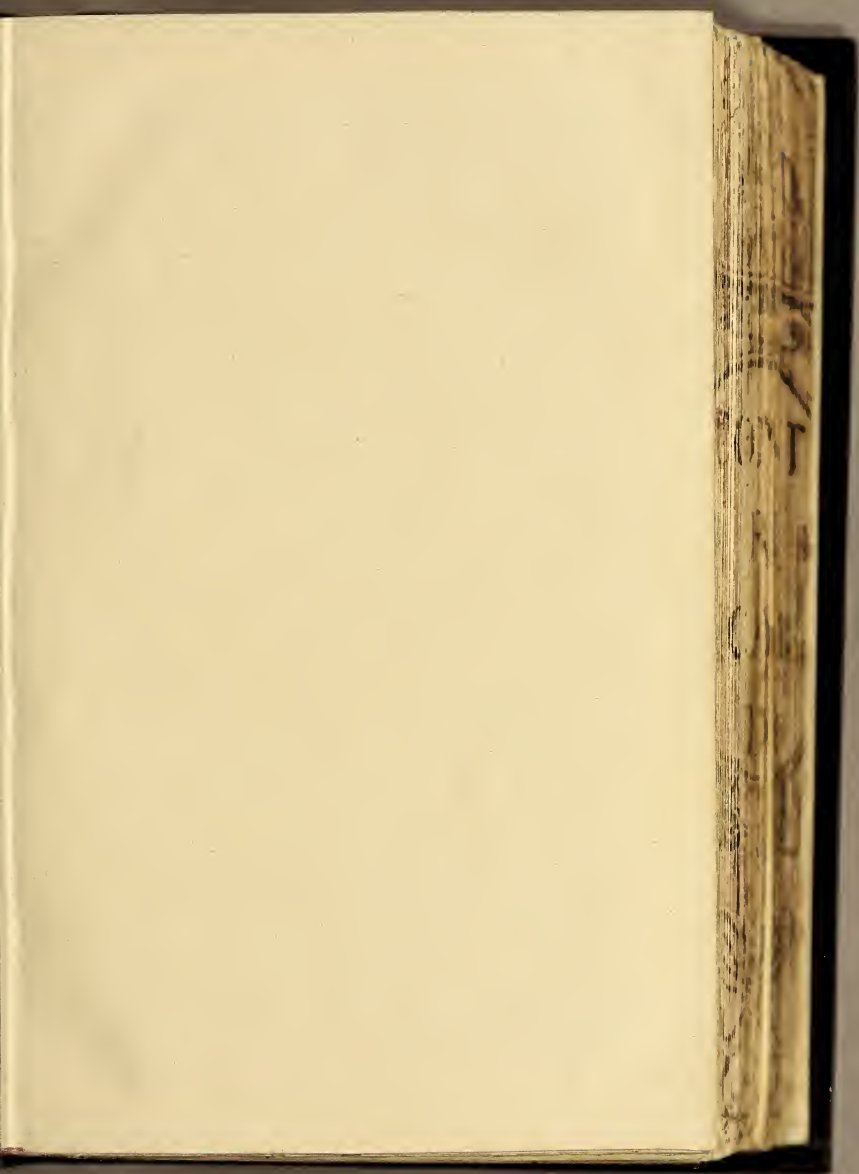

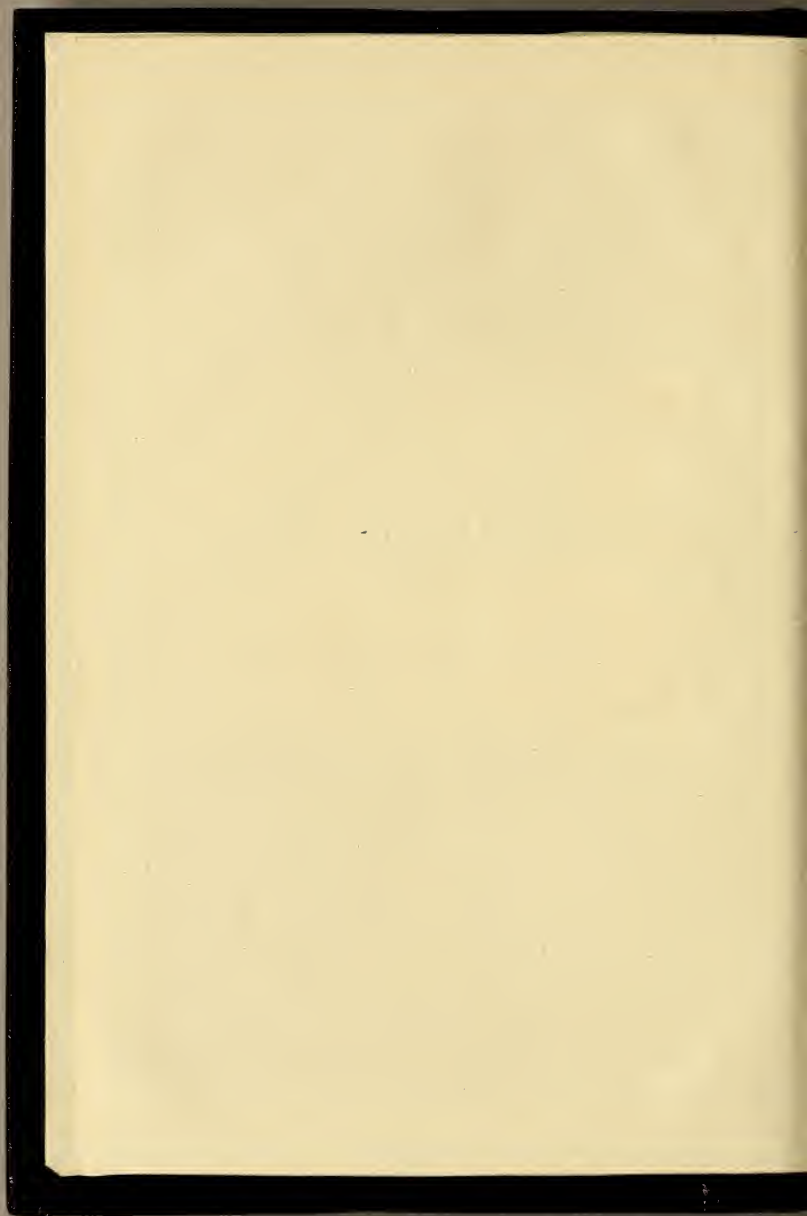

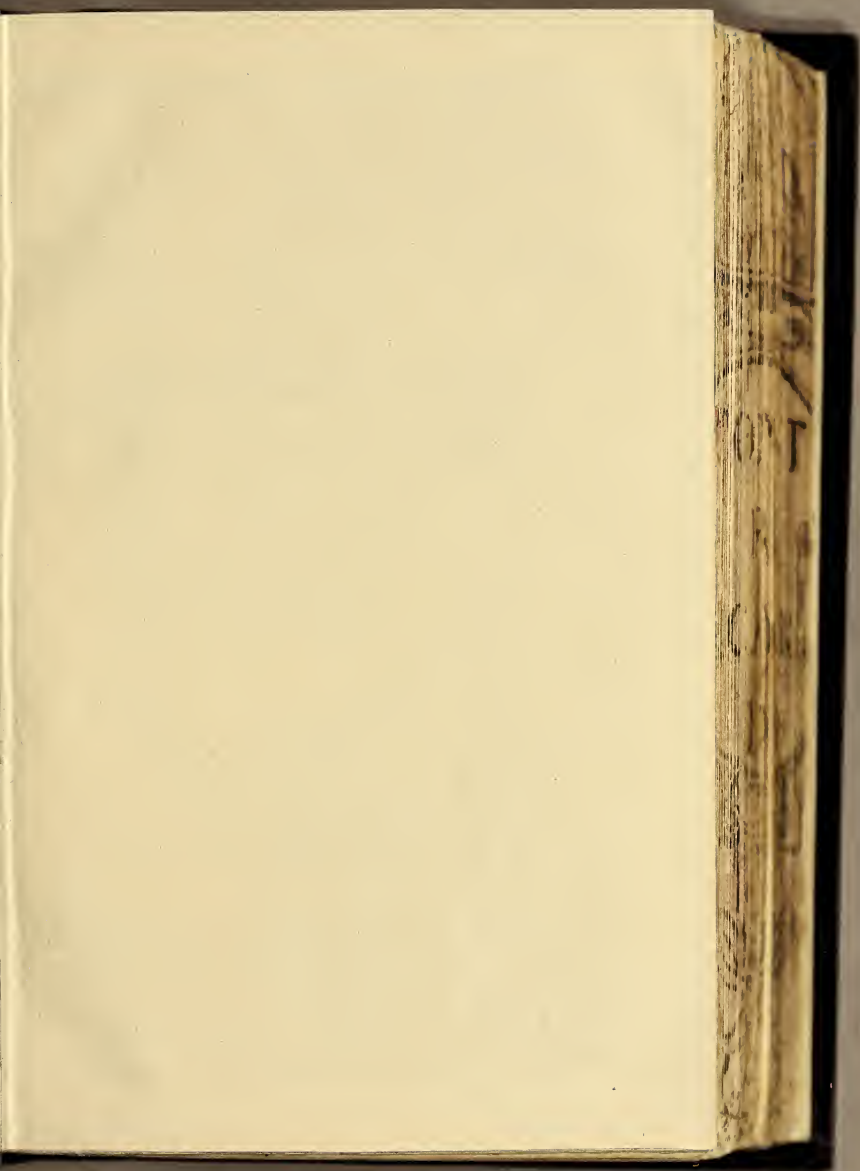
Acquired with the assistance of the

Sybil Augusta Brown
Fund

JOHN CARTER BROWN LIBRARY

THE HISTORY OF THE UNITED STATES

THE HISTORY OF THE UNITED STATES
OF AMERICA
FROM THE FIRST SETTLEMENTS
TO THE PRESENT TIME
BY
JOHN F. JOHNSON
OF THE
NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION
1897

Libellus Leonis pape de conflictu vitiorum.

¶ Leonis insuper quod sequitur ascribitur opusculum
Illud ergo (qz cōducere videbatur) addidim⁹. Tu itaqz
quicquid et illud est equi lector optime boniqz cōsulito.

¶ Leonis pape de conflictu vitiorum atqz virtutum libellus incipit.

Apostolica vox clamat per orbem: atqz in pro-
cinctu fidei positus ne securitate torpeant dicit.
Omnes qui pie volunt viuere i christo iesu: per
secutionem patiuntur. Et ecce christianitas in
suis pncipibus iam religiosa/ iamqz fidelis est.
Desunt pie viuētib⁹ in christo iesu vincula/ ver-
bera/ flagella/ carceres/ eculei/ cruces/ z si q⁹ sūt
diuersorū genera tormētōz. Quō ergo versū erit
q⁹ p apostolū sonuit/ vt oēs pie viuētes psecutionē patiunt⁹? An
orte nemo pacis tpe vult pie viuere i xpo iesu: z ideo desunt ista?
Quis hoc vel desipiens dixerit? In hac ergo apostoli sententia
specialis quorūdam: sed generalis omnīū persecutio debet in-
telligi. Et quidem sunt multi intra sinum matris ecclesie constitu-
ti/ qui pie viuētes in christo/ cōtūmelijs assumuntur/ opprobrijs/
iurijs/ derisionibus laescūt⁹. Ista nec illa generalis persecutio
quā apostolus omnes pie viuētes pati descripsit: cum sint
quidam religiosi/ quibus nemo prauorū audeat in faciem deroga-
re. ¶ Alia vero intelligenda est que immanior et magis noxia ē/
nam non materialis intorquet seueritas: sed vitiorum gignit ad-
uersitas. Dum enī contra humilitatem superbia/ contra deitimo-
rum inanis gloria/ cōtra verā religionē simulatio/ cōtra subiectio-
nis detractio/ contra patientiam ira/ contra mansuetudinem
otervia/ contra satisfactionē tumor/ contra spirituale gaudium
mularis vita/ contra virtutis exercitium torpor vel ignauia/ con-
tra firmam stabilitatē dissoluta vagatio/ contra spei fiducia despe-
ratio/ contra mundi contemptū cupiditas/ contra misericordias
duratio/ contra innocentiam fraus z furtum/ cōtra veritatem
lacia et mendacium/ cōtra ciborum parcimoniam ventris in-
auies/ contra moderatum merorem inepta leticia/ cōtra discre-
ti taciturnitatem multiloquium/ contra carnis integritatē im-
mundicia atqz luxuria/ contra cordis mundiciam spiritualis for-
nicatio/ contra amorem patrie celestis appetitus seculi presentis
ponens semet immergit: quid aliud qz crudelis pie viuētium
persecutio aduersus conglobatas virtutum acies desecuit? Quod dicitur

Libellus leonis pape.

rus/o q̄ amarus est superbie congressus: q̄ angelos de celo prae-
cit/homines de paradiso eliminavit/culius exercitus atq; armis
conflictus vitia sunt: que breuiter comprehensa tetigimus. &
videam⁹ quemadmodū castra celi ⁊ inferni dimicent: arma ch-
risti et diaboli consilia decertent.

¶ Superbia namq; dicit.

Aerte multis immo etiam pene omnibus melior es v-
bo/scientia/ diuitijs/honoribus: et cunctis que vel o-
mnibus/vel spiritualibus suppetunt charismatib⁹. ¶
ctos ergo despice: cunctis temetipsum superiorem attende.

¶ Sed humilitas vera respondet.

Secū. iij.

Dānatur
superbia.

Esa. xliij.

Sapic. ix.

Cōfundit
superbia.

Job. viij.

Mat. xj.

Luc. xliij.

Esa. lxxj.

Phil. ij.

Sentētia.

Memento quia pulvis et cinis es: quia putredo et v-
mis es: quiaq; si aliquid es: nisi tanto te humilior q̄
magnus es/perdis omnino qd es. Nunquid altior
q̄ primus angelus: Nunquid splendidior in terra: q̄ lucifer in
lo: ⁊ si ille de tanta sublimitate per superbiam cecidit: tu ad
tam celsitudinē superbiens de imis conscendes: qui illa q̄ diu-
niū cōditiōe teneris/qua per quēdam sapientē dicitur. Corp⁹
qd corumpitur aggrauat animam: et depimit terrena inhabi-
tatio sensum multa cogitantem: ⁊ densissimū puram⁹ in terra
perbie tenebris lutum inuoluit: si potuit i celo stella que mane-
batur lucis sue globos amittere: Audi ergo potius lucem veri-
tatis dicentem. Qui sequitur me non ambulat in tenebris: sed ha-
bit lumen vite. In quo autem esset sequenda/alibi permonuit
cens. Discite a me quia mitis sum et humilis corde: et inuenietis
quiē animabus vestris. Audi tumor superbie: audi dicentē
huc humilitatis magistram. Omnis qui se exaltat humiliabitur
et qui se humiliat exaltabitur. Et illud. Super quē requiescit
ritus meus: nisi super humilem et quietum/et trementē sermo
meos: Audi quid etiam de illo ait apostolus: qui te ad hec sedi-
da inuitat. Ait enim. Qui cum in forma dei esset non rapinam
bitratus est esse se equalem deo: sed semetipsum exinanivit for-
serui accipiens. In similitudinē hominum factus et habitū inu-
stit vt homo: humiliavit semetipsum factus obediēs vsq; ad mor-
tem/mortem autem crucis. Si igitur tāta humilitate se depin-
diuina maiestas: superbire in aliquo nō debet hūana infirmitas.

¶ Inanis gloria dicit.

Age bonum quod vales: ostende cunctis bonum quod
agis/vt bonus a cunctis dicaris: vt sanctus et vene-
bilis ab omnibus predicaris: vt dei elect⁹ nosceris
nemo te contemnat: nemo te despiciat: sed vnīuersi debitum tibi
honorem persoluant.

¶ Sed domini timor respondet.

De conflictu vitiorū et virtutū.

Si boni aliquid agis: non pro transitorijs: sed pro eternis honoribus age. Occulta quod agis inq̃stum vales. Qua intē Quod si ex tota non vales/sit in animo occultandū volū tūe bonū /et non erit de ostentatiōe vlla temeritas: nec criminis erit ali sit faciēdū ando manifestare/quod semper vīs celatū habere. Sic dentis et quō. as redemptoris sentētiās sibi quasi cōtrarias videberis adim ffe: quibus dicitur. Faciente te elemosinam: nesciat sinistra tua Mat. vi. id faciat dextera tua: sed sit elemosina tua in abscondito: et pa Mat. v. et tuus qui videt in abscondito reddet tibi. Et videant operave luce. xj. a bona: et glorificent patrem vestrum qui i celis est. Laue pro: Matthei ne in te illa sententia conveniat qua hypocritis dicitur. Om: xxiij. opera sua faciunt: vt beatificentur ab hominibus. Amen dico Ihanis bis: receperūt mercedē suam. Attende tibi in cunctis que agis gloria cō elatione pulsatus cum ijs qui de miraculorū signis gloriaban funditur. audias. Et id eam sathanam sicut fulgur de celo cadentem. Luce. x.

C Simulatio vere religionis dicit.

Quia nihil boni in abscondito facis: ne a cunctis cognitus detesteris / finge te foris esse qđ intus nō appetis.

C Sed religio vera respondet.

Mom magis satage esse qđ non es. Iā ostendere hoib? Cōtra hy qđ non es / quid aliud qđ dānatio est? Memor esto itaq; pocritas. qđ dicitur. Te vobis scribe et pharisei: hypocrite qđ muni Matthei is quod de foris est calicis et parapsidis: intus aut pleni estis xxiij. ina et immundicia. Pharisee cece munda prius qđ intus est ca et parapsidis: vt fiat et id quod de foris est mūdum. Item qđ d quod inculcādo repetitur. Te vobis scribe et pharisei: quia Ebi. 5. uiles estis sepulchris dealbatis que a foris apparēt hoibus specia: intus vero plena sunt ossibus mortuorum et omni spurcitia. et vos a foris quidem patetis hominibus iusti: intus aut ple estis hypocrissi et iniquitate. Necnon et illud qđ de talibus scri m legitur. Veniunt ad vos in vestimentis ouium: intrinsecus Mat. viij. em sunt lupi rapaces.

C Inobedientia dicit.

Quis tu / vt peioribus obtemperes: deterioribus famu latum exhibeas? Te magis qđ illos decuerat imperare: qui tibi non possunt ingenio. vel industria coequari temperare igitur magis domini imperio: et nō tibi sit cura de quo.

C Sed beata subiectio respondet.

Si dñi obreperandū est imperio: humano subdī necesse ē magisterio. Ipse enim dicit. Qui vos audit me audit: et Luce. x. qđ vos spūit me spernit. **C** Ita inq̃s oportet: sed si talis qđ Cōtra in erat esset p quē de? imperet. Sed apls cōtra. Iā est ptās nisi obediētes ro. Que aut sūt: a deo sunt ordiata. Itaq; qđ resistit prāti: dei or Ro. xiiij.

Luc. xliij. dimatiōi resistit. Quales enī eē debeāt hīj q̄ iperāt nō est a subd
discutiēdū. Et qdē p̄mis ecclie pastorib? dñs dicit. Scitis q̄
Marc x. ges gētiū dñantur eoz: et qui prātē exercēt inter eos/bñfici vo
Mat. xx. tur. Vos autē nō sic. Sed qui vult maior esse in vobis: erit oim
uus. Sicut fili? hoīs nō venit ministrari sed ministrare. Sed
Ma. xliij quod nō oēs tales futuros esse preuidit/subiectoz oim psonas
discipulis assumens p̄monuit dicens. Sup cathedrā moysi se
runt scribe et pharisei. Que dicunt vobis facite: que autē faciūt
lite facere. Imponūt enī in humeros hoīm onera grauiā et ip
tabilia: digito autem suo nolunt ea mouere. ¶ Inuidia di
In quo illo vel illo minor es? Cur ergo equalis eis ve
perior non es? Quanta vales que ipsi non valent? ¶
ergo tibi aut supiores esse aut etiā equales esse debent
¶ Sed cōgratulatio fratrum respondet.
Sed ceteros virtutib? antecellis: tutius i loco infimo q̄
sumo temetipsū pseruas. Semp enī de alto peior fit
na. Quod si tibi vt asseris qdā supiores aut equales
quid te ledit: quid te nocet? Laue prius ne dum locū celsitu
nis inuides/illū imiteri de quo scriptū est. Inuidia diaboli m
intrauit in orbem terraz. Imitatur autē illū qui ex pte eius sum
¶ Odium dicit.

**Cōtra in
uidos.
Sapiē. ij.**

Absit vt illum diligas quē in omnib? cōtrarium ha
qui tibi derogat: qui tibi insultat. q̄ te iniurijs exa
rat/qui tibi pctā tua improperat: qui te dictis/oper
atq; honorib? semp p̄ire festinat. Nisi ei tibi inuideret: nequa
se tibi ita preferret. ¶ Sed vera caritas rīdet:

**Quō sit di
ligendus
primus.
Luc. vj.
Rācor et
odii cōfū
ditur.
Roma xij
Prover.
xxv.
Roma xij
j. Johā. iij
Matth. v
et Luc. vj.**

Nunquid quod hec que narras odio habēda sunt in
minc/ p̄pterea non est amāda dei imago in homie: si
xp̄s/qui in cruce positus inimicos suos dilexit ante
cis tormentū amonuit dicēs. Diligite inimicos vestros. bñfa
hīs qui oderunt vos. et orate p̄ persecutib? us ⁊ calūniantib?
vos. vt sitis filij patris vestri q̄ in celis est: Et sicut per salom
et apostolū dicē. Si esurierit inimic? tuus cū illū si sitit por
da illi: hoc enī faciens carbonēs ignis congeres sup caput ei
Lūfententia idē apls ex pprio subiūgit dicēs. Noli vinci a
Roma xij sed vince in bono malū. Quo p̄tra de hīs qui fratres odiss
Prover. scuntur p̄ iohannē dicē. Qui odit fratrē suū homicida est. Et
xxv. qd̄ omnis homicida nō habet in semeipso vitā eternā manentē
Roma xij Et rurū Qui odit fratrē suū i tenebris ambulat ⁊ in tenebris
j. Johā. iij vsq; adhuc: et nescit quo eat. q̄ tenebre cecauerūt oculos ei? ¶
Matth. v Si enim diligitis eos qui vos diligūt quam mercedē habebit
et Luc. vj. Nonne et publicani hoc faciunt: Quid tu quoq; ad hoc obijc
vales: Certe qui odit fratrē suū manet in morte. Et qui d

De cōflictu vitiozū et virtutū.

le in deo manet: et deus in eo. Omnem ergo amaritudinem fellis j. Joh. iij.
nomen: et quocūq; pacto valueris/charitatis dulcedinem sūme. Nihil z. iij.
im suavis illa: nihil est bestius. Deus (inquit iohannes) charitas j. Joh. iij.
est. Et egregius predicator. Charitas dei diffusa est in cordi. Rom. v.
is nostris/per spiritū sanctū qui datus est nobis. Unde nec im-
perito delictorum facinora tegere dicitur sicut scriptum est. Un i j. Ps. iij.
rīa delicta operit charitas.

¶ Detractio dicit.

Uis potest sustinere/quis silentio tegere: q̄ta ille vel il-
le prava cōmittit/nisi qui forte consentit:

¶ Sed libertas iuste correctionis respōdet.

Ecce tacenda sunt mala proximi/nec cōsentieda: sed cha Quō sit p-
ritate fraterna in faciem proximus redarguendus est/rimus ar-
non autem occulte detrahendus. Et si obijcitur idcirco: guendus.

fratrem coram oculis increpare nolle/ne exasperatus/nō cor-
rectione proficiat: sed magis ex correctione scandalum sumat/oc-
rit diuina scriptura: et versauice hoc magis scandalum denun-
ticens. Sedens aduersus fratrem tuū detrahebas. Et aduer-
filiū matris tue ponebas scandalū. Magis em̄ scandalum su-
q̄ sibi detrahentē intelligit: q̄ qui corripitē sustinet. Et quia Cōtra de-
nūq; errata deliquentiū ad tēpus tegenda sunt vt aptiori tēpo tractores.
corrigant: ppter ea subiungitur. Nec fecisti et tacui. Ne autē ex-
discreto silētio detractores sibi applauderent/q̄ dum semper
ulte perogare malunt/nūq; in apertam increpationē p̄siliūt:
huc subinfert. Existimasti inique/q̄ ero tui similis. Ac si dice-
ur. Iniquū ē cogitare vt inde detractor similis appareā: vnde
tempus reticens locum apte correctionis expecto. Unde et pro-
us subdit. Arguā te et statuā contra faciē tuā veluti diceretur. Ibidem.
ū in occulto vt tua cōsuetudo est/sed in apto (vt mea ē solitudo)
ū tēpus corripiedi expectās p̄ctōrē arguā et ei? delicta cōtra
ē illius statuā. At iniquis. Nō odio sed amo quē ita in absconditis
adicās reprehēdo. Et ego. Immo magis hinc odis et nō dili-
vnde detrahis et nō corripis. Et sit aut detestāda detractio
mi pleriq; in locis eloq̄a diuina testant. Unde illud. Detra-
tē aduersus proximū suū occulte: hunc persequabar. Et illud.
i detrahit fratri: detrahit et legi. Illudq;. Qui detrahit fratri. Iaco. iij.
dicabit. Nec nō et illud apostoli pauli. Videte ne dum inuicē
detetis: abinuicem consumamini.

¶ Ira dicit.

Ue erga te agunt equanimiter ferri non possunt: hec imo
patiēter tolerare/petm̄ ē. Que etsi nō eis cū magna ex-
asperatiōe resistit: S te deinceps sine mēsurā cumulāt.

¶ Patientia responderet.

Passio redēptoris ad mentē reduci: nihil tam durus
quod nō equo aīo tolleret. Xps em̄ (vt ait petrus) pass⁹ j. Ps. ij.
p iij.

Libellus leonis pape.

Matth. x. est p nobis / relinquēs vobis exēplū: vt seq̃mini vestigia ei⁹.
Cōtra ira em dixit. Si patrē familias beelzebub vocauerūt: q̃to magis
cundos. mēsticos ei⁹? Si me psecuti sūt: et vos psequēti. ¶ Sed q̃ta
in cōparatiōe passiōis illi⁹? q̃ patimur? Ille em opprobria / tri-

ij. Lbi. ij. nes / ptumelias / alapas / spūta / flagella / spineā / coronā / crucēq̃
sustinuit: et nos miseri ad nostrā cōfusiōnem vno f̃mone fatigan-

Matth. v. vno x̃bo deijcimur? Et qd agim⁹ de eo qd dicis: si nō cōpati
nec cōregnabim⁹? Quāpropter retūdēdi sūt ire stimuli: et ei⁹
tuēda dānatio. Siquidē q̃ irascit̃ fratri suo reus erit iudicio.

Ibidem. aut dixerit fratri suo racha: reus erit pcilio. Qui aut dixerit f̃-
reus erit gebēne ignis. Ubi aut remediū inuenit: patet ex eo
subdit. Si offers mun⁹ tuū ad altare: et ibi recordat⁹ fueris q̃
ter tuus habet aliqd aduersū te: relinque ibi mun⁹ tuū ante ali-

Mun⁹ et vade recōciliari prius fratri tuo: et tūc veniēs offeres mun⁹.
strum oſo Ac si diceret. Nec i corde tacitā peccē effūdās: nisi prius offe-
nostrū est oratio nra. ritum oſo primū satisfaciēdo ad lenitatis māfuetudinē pducas. Mun-
Altare x̃o nostrū est cor. ſtrum oſo nostrū est oratio nra. Altare x̃o nostrū est cor. Ille aut q̃ hoc
re (quoties inter duos ira fuerit excitata) studuerit: pmissā d-
tionē neq̃q̃ incurrat. nostra est. re (quoties inter duos ira fuerit excitata) studuerit: pmissā d-

Mat. vj. tionē neq̃q̃ incurrat. Sed sūt multi q̃ petēti sibi veniā: delicta
remittūt. Cōtra q̃s illa dñi sentētia venit: q̃ dicis. Si nō remi-
tis hoib⁹ p̃ctā eor⁹: nec p̃r vester celestis remittet vobis p̃ctā
stra. ¶ Plura sunt (inq̃s) q̃ cōmittit: et me sepius offēdit. Ad-

Matth. xviij. nō ego: sed dñs rñdet. Mā cū petrus ad eū diceret: q̃tiēs pec-
cārit i mēfrater me⁹? dimittā illi vsq̃ septies: ille ad eū. Nō dico
Antēde. (inq̃t) vsq̃ septies: s̃ vsq̃ septuagies septies. Q̃ multi aut sūt
as iurias tarde relaxant: dei x̃o citi⁹ indulgēt sitq̃ nōnūq̃

f. Cor. vj. casioe dñi iurias vindicādi suas vindicēt irati. Quid q̃q̃
Iaco. iij. lis dicēdi ē / q̃ furore cecitat⁹ vsq̃ ad x̃ba prouit maledictiōis
hoc qd apls ait. Neq̃ maledicti regnū dei possidebūt: Qd ta-

f. Cor. vj. exaggerādo detestās ait. Lingua null⁹ hoim pōt domare. Q̃
Iaco. iij. tū malū: plena veneno mortifero. In ipā bñdictim⁹ dñm et pa-
ipā maledicim⁹ hoies q̃ ad similitudinē dei facti sūt. Ex ipso

f. Cor. vj. pcedit bñdictio et maledictio. Non oportet f̃res mei hec ita
Iaco. iij. Mā qd fons de eodē forāmic emanat dulcē et amarā aquā: ba-
causa alibi etiam dicis. Mors et vita i manib⁹ lingue.

Proverb. xviij. ¶ Proterua dicit.
N Unqd stult⁹ / nūqd insensat⁹ / ac brut⁹ aialib⁹ lenia-
et nō magis asprima (vt talib⁹ decet dñi delinquit⁹)

Contra p- cienda sunt. ¶ Sed mansuetudo respondet.
teruos. ¶ Sed mansuetudo respondet.

j. Lbi. v. ¶ Sed mansuetudo respondet.
ij. Lbi. ij. ¶ Sed mansuetudo respondet.

Contra p- ¶ Sed mansuetudo respondet.
teruos. ¶ Sed mansuetudo respondet.

j. Lbi. v. ¶ Sed mansuetudo respondet.
ij. Lbi. ij. ¶ Sed mansuetudo respondet.

Contra p- ¶ Sed mansuetudo respondet.
teruos. ¶ Sed mansuetudo respondet.

De conflictu vitioꝝ et virtutu.

toꝝ patiente: cū modestia corripicte eos q̄ resistūt. Rursūq. Ar. ij. thi. iiii.
ue obsecra/crepa/i oī patiētia ⁊ doctria. Qd̄ videlicet malū p-
ruie/deteri? adhuc subditos q̄ platos nocet. Scpi? cū cōgigit
leniter ac cū charitatē dulcedine platā correctionē spnat: ⁊ cō-
a hūilitatis xba/despectiois emittant iacula. Unde scriptū est.
Qui arguit derisorie ipse sibi facit iniuriā. Quo cōtra de illo qui p. puerb. ix.
crepationē p̄ficit/dicit. Argue sapientē ⁊ amabit te. Ibidem.

Cumor dicit.

Quid habes deū in celis: non tibi sit cure qd̄ de te suspi-
cent hoies i terris. **C** Sed hūilis satisfactio r̄ndet.
On ē dāda detrahēdi occasio: nō susurrād i suspicio: sed Cōtra ar-
si adsunt q̄ corrigan: manifestāda: aut certe si desūt/hu rogantes.
mili. p̄statiōe negāda: qz et apl's monet nullā occasio
ē dare diabolo/maledicti grā. Qd̄ etiā i illis detestat? est q̄ xp̄ia
i fidē censentes in idolis ad cōmedendū recubebāt: ⁊ quāq̄ ips
olū p nūhilo ducētes imolata q̄s innoxios cibos sumerēt: inhr
as tamen fratū cōsocietas p hoc factū ad nefandos idolorū rit?
abebant.

C Tristitia dicit.

Quid habes vnde gaudeas: cū tanta mala de proximis
portas? Perpēde cū quo merore oēs intueđi sint: q̄ in
tāto contra te amaritudinis felle versantur.

C Sed spirituale gaudium responder.

Eminā ēē tristitia noui: imo duas ēē tristitias noui. Unā. f. Duplex
alutē: alterā xō q̄ p̄nicie opaf. Unā q̄ ad p̄nāz trahit. Alterā q̄ tristitia.
despationē pducit. Tu qd̄ vna ex illis esse cognosceris: sed oī-
que mortē operaris. Nō est igit in his tristitādū q̄ suades: sed
tra magis gaudendū in ijs q̄ necdū intelligis/ qz et dator gau-
p̄orbēnis dixit. Cū p̄secuti vos fuerint hoies et dixerit omne
alū aduersum vos mētiētes ppter nomē meū: gaudete ⁊ exulta
i illa die: ecce enī merces v̄ra multa est in celo. Memēto qz n̄c
ligionis apli ibāt gaudētes a cōspectu cōcilij: qm̄ digni habiti
ut p noie iesu cōtumeliā pati. Nullus q̄ meroris locus ēē debet: **Mar. v.**
i tanta leticia succedit. **Acus. v.**

C Torpor vel ignauia dicit.

Slectioni otinuato studio iisistis: oclorū caliginē scurrs.
Si idē sinēter lacrimas fundis: ipos etiā oculos amittis
Si p̄telatis vigilijs psalmozū censū p̄soluis: insaniā ca-
is acquiris. Si q̄tidiano labore te conficis: ad opus spūale qm̄
gis?

C Sed virtutis exercitium respōdet.

Tarant

Quid tibi ad hec p̄ferēda tā lōga tēporū pponis spacia? hūi q̄ lōgi-
tā qd̄ scis si crastina die viuas: imo etiā si vel vnā ho-
rā i hac vita facias? An forte mēte excidit qd̄ saluator i ponūt vi-
agelio d̄r: Vigilate qz nesciis diē neqz horā. Quapropt̄ discute tam.
pia iertā: p̄qz memēto qz regnū celorū nō tepidi: nō molles: si **Mar. xxv**
ides: ⁊ violēti viqz faciētes diripiūt. **C** Dissoluta vagatio d̄r. **Mar. xj**
p. iiii

Libellus Leonis pape.

Si deus esse credis ubique cur vnus singulariter loci q̄
ta ppetrant custodis: et nō poti⁹ ad alia trāsis?

C Sed stabilitas firma respōdet

**Cōtra me
tis vaga
tionem.**

Si ita est vt asseris: q̄ ubique deus esse fateri/ ergo nec iste
cus deferend⁹ est: quē fugere appetis: qz et in ipso de⁹
Et inq̄s. Meliorē inq̄ro: meliorē iuenio. Sed ego respō
deo. Nunq̄d meliorē: aut etiā talē inuenis qualē diaboli et hoīe
p̄didisse cognoscis? Memor esto itaqz qz prim⁹ angel⁹ de celo ce
ruit: et p̄m⁹ hō de paradiso expuls⁹ est: et ad erinā hui⁹ sc̄li puenit. B
tende qz loth exercitio maloz pbat⁹: inter sodomitas sc̄tus fuit
monte securitate torpens debrat⁹: cū filiab⁹ peccauit. **C** Quid
licet vagatiōis studiū adhuc alterā speciē reddit: dū q̄dā et i
loco p̄seuerātes a spiritualib⁹ retrahēs/ vel terrenis negocijs ip
care. vel reb⁹ vilissimis satagit occupare: cōtra apli dicta agene

ij. Timo. 2

ij. Thel. v.

ait. Memor militās deo: ip̄licat se negocijs secularib⁹ vt ei place
cuisse p̄bauit. Et rursum. Sine intermissione orate. in omnibus gi
tias agite. **C** Desperatio dicit.

Que et q̄ta p̄misisti. q̄ graua crimina/ q̄ innumerosa o
cta: et pene i meli⁹ nec dū vitā mutasti. nec dū puerfati
nem vtiliter correxisti: Ecce eni vt cernis: mala semp p̄uētudi
obligat teneris. Lonaris exurgere: s̄ p̄ctōz onerib⁹ p̄grauat⁹
laberis. **C** Quid ergo agendū est q̄n de p̄teritis certa dānatio
minet: de p̄sētib⁹ nulla emēdatio succurrit. nisi vt nō amittant
teporalium voluptates dū consequi nequeūt futuri seculi oblec

David.

ij. Re. xi.

**Cōtra de
sperationē liberat⁹.**

Si de criminib⁹ et delictis agit: ecce dauid adulterio sin
et homicidio reus de inferni faucib⁹ dñi mia describi
4. Re. 21 sordidissim⁹/ illecebratissim⁹ quoqz et sceleratissim⁹ p penitentiā
Manasses morte ad vitā redijt. Ecce maria Magdalene i numeris forni
Luce. viij tionū sordib⁹ inquata. ad fontē pietatis anxia currens/ dñiqz vo
Magda. gia lacrimis rigās/ capillis detergēs/ de osculansqz et lambēs/ v
Petrus. guētoqz pungens abluī meruit. Ecce petr⁹ negationis sue vin
Mat. xxvi lis astrict⁹ amarissimis lachrimis infidelitatis nodos resoluit.
Luce. xxij ce seditioni et effusioni fratru sanguinis latro obnoxius/ vni⁹ bo
Latro bo nus q̄ scōz ce saulus eccliam p̄sequēs multos p noie xp̄i p̄mēs/ et (vt ita
q̄dō dīsmal xerim) martyz cruore totū se inficiens: apla fact⁹ in vas electū
dicebatur. est mutat⁹. **C** Ubi ergo tot tātaqz p̄cedūt exēpla nō dent loci
Actu. ix. desperationi mala colloquia. cū etiā scriptū sit. In q̄cūqz die p
Saulus q̄ caroz puerlus igemuerit saluus erit. Et rursum. Nolo mortē im
et paul⁹ dicit dñs. **C** De p̄uersione ho in meli⁹ nequaqz mutata/ q̄d a
Eze. xviij respōdeā: nisi vt q̄d heri q̄s nō egit/ agat hodie dū adhuc viu
Ezech. 33. licet: Nec differat de die in diē: sempz p virib⁹ delup accept⁹/

De cōflictu vitiorū & virtutū.

psuetudini resistēs dicat mane & vesp̄e nūc cepi: hec est imutatio dextere excelsi. **C**upiditas dicit. **Ps. 76.**

Quæ sine culpa est qđ quedā habenda cupiscis: qz non multiplicari appetis: s; egere p̄timeſcis. & qđ male alius tinet. ipse meli⁹ expendis. **S**ed mūdi p̄tēptus respōdet.

Ita nec apđ secularis hoies sine piculo vel offensione p̄curantur: qz q̄to q̄sq; amplius h̄c cepit tanto ampli⁹ habere cupiscit. sitq; vt modū in cōcupiscēdo non habeat. **Cōtra auaros.**

Innumeris hui⁹ seculi curis deseruire festinat. Ut enim scriptura habēdi incit. Auarus pecunijs nō implet. Que nimirū q̄ sit detestanda: satiabilis.

Idem idicat dicēs. Et auaricia q̄ est idolorū fuit. Quā sit noxia **Eccle. v.**

Exponēs ait. Qui volūt diuites fieri: incidūt in tēptationem & laqueū dyaboli: & desideria multa: & nociua: q̄ mergūt hoies in i. **Tim. 6.**

Auaro nihil est scelestius. Quā sit noxia iacob⁹ aperit dicens. **Eccle. x.**

Auaro nūc diuites: plorate vlulantes in miserijs q̄ aduenerūt vos. **Jaco. v.**

Auaro nūc diuites: putrefacte sūt. Vestimēta v̄ra a tineis comesta. Aurū & argentū v̄rm eruginauit. & erugo eorū in testimonius t vobis. & māducabit carnes v̄ras sicut ignis. Sed nec redem-

Auaro nūc diuites: putrefacte sūt. Vestimēta v̄ra a tineis comesta. Aurū & argentū v̄rm eruginauit. & erugo eorū in testimonius t vobis. & māducabit carnes v̄ras sicut ignis. Sed nec redem-

Auaro nūc diuites: putrefacte sūt. Vestimēta v̄ra a tineis comesta. Aurū & argentū v̄rm eruginauit. & erugo eorū in testimonius t vobis. & māducabit carnes v̄ras sicut ignis. Sed nec redem-

Auaro nūc diuites: putrefacte sūt. Vestimēta v̄ra a tineis comesta. Aurū & argentū v̄rm eruginauit. & erugo eorū in testimonius t vobis. & māducabit carnes v̄ras sicut ignis. Sed nec redem-

Auaro nūc diuites: putrefacte sūt. Vestimēta v̄ra a tineis comesta. Aurū & argentū v̄rm eruginauit. & erugo eorū in testimonius t vobis. & māducabit carnes v̄ras sicut ignis. Sed nec redem-

Auaro nūc diuites: putrefacte sūt. Vestimēta v̄ra a tineis comesta. Aurū & argentū v̄rm eruginauit. & erugo eorū in testimonius t vobis. & māducabit carnes v̄ras sicut ignis. Sed nec redem-

Auaro nūc diuites: putrefacte sūt. Vestimēta v̄ra a tineis comesta. Aurū & argentū v̄rm eruginauit. & erugo eorū in testimonius t vobis. & māducabit carnes v̄ras sicut ignis. Sed nec redem-

Auaro nūc diuites: putrefacte sūt. Vestimēta v̄ra a tineis comesta. Aurū & argentū v̄rm eruginauit. & erugo eorū in testimonius t vobis. & māducabit carnes v̄ras sicut ignis. Sed nec redem-

Auaro nūc diuites: putrefacte sūt. Vestimēta v̄ra a tineis comesta. Aurū & argentū v̄rm eruginauit. & erugo eorū in testimonius t vobis. & māducabit carnes v̄ras sicut ignis. Sed nec redem-

Auaro nūc diuites: putrefacte sūt. Vestimēta v̄ra a tineis comesta. Aurū & argentū v̄rm eruginauit. & erugo eorū in testimonius t vobis. & māducabit carnes v̄ras sicut ignis. Sed nec redem-

Libellus Leonis pape.

Qui nimirū auaricie morbo nunq̃ meli⁹ p̃p̃ecit nisi cū dies mortis sine obliuione meditat⁹: cū qualis post modicū in sepulchro futurus sit hō p̃siderat. Hoc certe fixū manebat in illius memoria: qui dicebat. Hō p̃uredor: et fili⁹ hōis vermis. Hoc ab illo nō rece-
Job. 25. lerat: q̃ dicebat. In oib⁹ opib⁹ tuis memorare nouissima tua: et tū eternū nō peccabis. Quid tunc rogo: q̃d tunc diuinitē p̃feriate p̃derunt: Audi quid. Nudus egress⁹ sū de vētre matris mee: nudus reuertar illuc. Audi q̃d nihil intulim⁹ in hūc mundū: s; nec auferre q̃d possum⁹.

¶ Obduratio dicit.

Sea que possides egētib⁹ tribuis: vnde subiectos absque pecunia nutritis.

¶ Sed mīa respondet.

Cōtra im-
miserico: bis. Hinc enī idē ipse ad corinthios ait. Si volūtas p̃p̃pta est: ex hoc q̃d h; accepta est. nō scdm q̃d nō h;. Nō enim vt alijs sit i. Cor. 8. missio: vobis autē tribulatio: s; ex equalitate in p̃nti tpe ṽra abundantia illorum inopiam suppleat: vt et illorum abundantia vestre inopie sit supplementum: vt fiat equalitas sicut scriptū est. Qui multum habuit/non abundauit: et qui modicū/non minorauit. Hinc q̃dam iustus prole dilectam amonet dicens. Sī multum tibi fuerit abundāter tribue: sin autē exiguū et hoc ipm libet̃ imp̃t̃re.

Luce. xi. quozq; incarnata veritas dicit. Verū q̃d sup̃est/ date elemosinam et ecce oīa mūda sūt vobis. Audi q̃d scriptū est. Iudiciū sine misericordia ei qui nō fecerit mīam. Duo p̃tra p̃ p̃phetā admonet dicens.

Jaco. xi. Frange esuriētī panē tuū: et egenos vagosq; induc in domū tuā.

Esā. 58. Cūq; videris nudū operi eū: et carnē tuā ne despexeris. Memē-
Luce. xvi Attende. q̃d purpurato diuiti p̃t̃igerit: qui non ideo dānat⁹ est q̃d alienat⁹

q̃d de ma-
lo diuite dicat. lerit: s; q̃d egēti paup̃i sua nō tribuerit. et in inferno posit⁹ ad petē-
da minima puenierit: qui hic parua negauit. Quid etiā ad sinist-

lo diuite dicat. positus iudex celi dicturus sit. Ite in ignē eternū q̃ parat⁹ est vobis.

Mat. xxv bolo et angelis ei⁹: esuriui enī et nō dedistis mihi manducare. et tēra q̃ ibi terribiliter enumerant. ¶ Furtū et fraudē q̃ grad⁹ hab-

beant locutionis: vnū est tū quod dicunt. ¶ Furtū dicit.

S aliena non tollis: ex p̃prio vel diues vel sufficiens ei non vales.

¶ Fraus dicit.

S cuncta que tibi p̃clatus fuanda cōmisit illibata cō-
gnas: et nō modicū q̃d reseruandū existimas: vñ vel p̃p̃rijs vel

litatibus consulis/vel amicis et cōmilitonibus places?

Attende. ¶ Sed innocētia ad vtrāq; respondet.

Non esse furandū. **M**elius est paup̃erē et insufficientē esse nulliq; ex dato p̃-
cere: q̃ aliquē ledere furto vel fraude. Qui enī alie-

j. Cor. vi. quolibet mō iniuste p̃eripit: ipse sibi regnū celestis aditum clau-

dit. Unde et p̃dicator egregi⁹ quosdā redarguit dicens. Dīno delictū est in vobis: q̃ iudicia habetis inter vos. Quare nō magis iniū-

accipitis: Quare non magis fraudē patimini? Sed iniuriā fac-

De cōflictu vitioꝝ et virtutum.

fraudatis: et hoc fratribus. An nescitis quod iniqui regnum dei non. Ibidem.

confidebunt. Et q̃ inter cetera subiūxit. Neq̃ fures: neq̃ rapaces:

gnum dei possidebunt. ¶ Fallacia atq; mēdacium: et ipsavnum Quō diffē-
cūt. Fallacia aut fit ingenio: mēdaciū vero simplici verbo. rant fallā-

Fallacia igitur dicit.

Tex multis vnū pferam⁹/cū in nō dando aliquē illu- ducium.

Udere quis: quid in petendo moras innectis? Non habeo
quid tribuere possim. Celat utique in corde quod habet vel
sibi perscruet, vel quod alij si volūtas inest tribuat.

¶ Menda cium autem subiungit.

Uniū qđ postulas nō habeo: sꝫ non artificioso ingenio sicut fallacia: sꝫ simplici negationis verbo oportet de-
dere quēqꝫ. ¶ Sed veritas ad utraqꝫ rīdet.

Quoniam deus fallit potest. Si te porci? quia deus fallis: quia quoli
bet modo metiam os quod metiris occidit animam: et oibus mensura
dabitur pars illorum erit in stagno ignis ardētis sulfure. **Sapientia.**

Centris ingluuies dicit.

Adesu de^o oia munda pdidit: ⁊ q̄ saturari cibo respuit: qd
alio q̄ muneri pcesso pdicit.

¶ Sed ciboz p̄cimenta respondet.

U Num horz q̄ dicis verū est. Ne enī hō fame moreretur: Attēde.
oia de⁹ ad esū munda creauit. Sed ne comedendī men-
surā excederet: abstinentiam iperauit. Atq; inter cetera tris angli-
mala/saturitate maxime panis perijt sodomā. dño attestante utem.

de iherusalē p pphetā loquūt dīcēs. Hec est iniquitas sororis Gene. 19.
sodomie saturitas panis. Quapropt sicut eger ad medicinā. sic Eze. xvi.

sumēdas dapes d; quisq; accedere: nequaq; sc; voluptatē in Sentiētia
3 appetēs: s; necessitati succurrens. Hinc incarnata veritas p aurea.

geliiu air. Atredite ne grauietf corda vŕa i crapula ⁊ ebrietate. Luce. xxi.
o cõtra de infatiabili iudeoz voracitate apłs dicit. Multi am Iŕulin. 3.

ant quos sepe dicebā vobis: nūc autē ⁊ flens dico: inimicos cru-
cifici: quorū de⁹ vēter est ⁊ gl'ia in pudendis corꝝ qui terrena sa-

Et rurſū. Eſca vētri: z venter eſcis. De^a aut̃ z hunc z hanc de j. *Coz. vi.*
et. Ille aut̃ hoc vitiiū ſupat plene/qui in ſumēdis papib⁹ nō ſo-

pcimoniam tenet/ vt scz refectione semp esuriens imperet: verum
in accuratiores simul et suauiores ebullas exenta corporis i

¶ Anepta leticia dicit.

U Quid animi gaudium intus abscondis? Egredere et publicum letus: dic foris aliquid unde vel tu vel proximi tui rideant. Fac eos letos tua leticia.

Sed moderatus meroꝝ respōdet. Cōtra in-

In de tibi inest tanta leticia: Nunquid iam diabolū vicisti: eptū gau-
Nunquid iam infernī penas euasisti: Nunquid iam de exilio diu.

приказом министров, изданным 20-го декабря 1881 года.

Libellus Leonis pape.

Ioh. xvj. ad patriā venisti: Nunquid iam de tua electione securitatem accipisti: An forte in obliuionem venit quod dñs dicit. Mūdus gaudet/ vos autē cōtristabimini: sed tristitia v̄ra vertet in gaudiū.
Luce. vj. An forte a mēoria excessit qđ idē alibi dicit. Ue vobis qđ nūc rīdis qđ plorabitis/ et flebitis: qđqđ p salomonē dicit. Rīsus dolor mīscet: et extrema gaudiū luct⁹ occupat: Et ecōtra p euāgelīstā citur. Beati qđ lugēt: qm̄ ipsi cōsolabūtur. Rursūqđ p salomonē citur. Nescit hō vtrū amore vel odio dign⁹ sit: sed oīa in futurū referuātur incerta. Cōprime igit inane leticiā: qz necdū euasisti pnalē erūnā. Mōne apud hoīes insan⁹ iudicā is qđ carceralib⁹ tēbris reclusus gaudere conat⁹.

¶ Multiloquū dicit.

Non ille reus tenebit qđ plura quidē sed bona loquit⁹: ille qui saltē rara sed mala dicere probatur.

¶ Cui discreta taciturnitas respondet.

Dānatur multiloquū.
puer. x. Erū est qđ dicis. Sed dū multa bona pferri videri sepe cōtingit/ vt a bonis locutio inchoās/ ad aliqđ pūum deriuet: hoc ip̄m sc̄a scriptura pñūciāte. Quia multiloqō pctm̄ nō deerit. Si forte inter innumera v̄ba declinatur criminosa: sed nūqđ declinari possunt iutilia atqz ociosa. de Modus ībus ratio in futurū erit reddēda: Tenēdus igit est modus loquendo: et ab ip̄is nōnūqz vtilib⁹ v̄bis pcendū: sicut beatus psalmista tenendus. igit fecisse. Dicit em̄. Hūiliat⁹ sum et silui a bonis.

¶ Immundicia dicit.

Non est grāde facin⁹ siue cōcubitu maris et femine: v̄ proprijs vel alterius inq̄nari manibus.

¶ Sed integritas carnis respondet.

i. Cor. vj. Non sic ait apostol⁹. Quid ergo ait: neqz immūdi (inq̄r).
Cōmēdat cōtinētia. Agnū dei possidebunt.

¶ Luxuria dicit.

Genes. ij. Quid te in voluptate tua mō nō dillatas: cū quid te sequi ignoras: Acceptū tēpus in desiderijs pdere non debes qz qđ citius p̄rāseat nescis. Si em̄ misceri de⁹ hoīem voluptate coit⁹ noller: in ip̄o hūani gñis exordio masculū et feminam non fecisset.

¶ Sed castitas illibata respondet.

Cōtra luxuriosos. Nolo ignorare te fingas qđ post hāc vitā recipias. Si pie et caste vixeris: sine fine gaudebis. Si hō ip̄e in luxuria se: et in incēdijs subiacet. Inde autē magis castius viuere debes/ vnde qđ citius acceptū p̄rāseat tēpus ignorare te debet. Qđqđ i exordio gñis hūani ad hoc masculū et feminā deū cōasse prosteris/ vt mutuis se amplexibus miscere deberēt: oīno v̄rissime dicis. Sed nubēdi licētia quibuscūqz tribuit⁹: hoc ē qđ igitur: id ē qđ agnes vel cōtinētes cē decreuerit. Fornicatio hō nūqz ipugnet pcedit. Nō attēdis/ aut cōtēnēdū putas qđ ap̄ls lubricus.

Quib⁹ licet tur: id ē qđ agnes vel cōtinētes cē decreuerit. Fornicatio hō nūqz ipugnet pcedit. Nō attēdis/ aut cōtēnēdū putas qđ ap̄ls lubricus.
i. Cor. vj. Et. Fugite fornicationē fr̄es: qđ cūqz ei pctm̄ fecerit hō extra cor

De conflictu vitiorū & virtutū.

Qui autē fornicatur: in corp⁹ iūā peccat. ¶ Quod si hoc parul
indendū existimas: audi qđ postea in sempiternū deplores ⁊ ge
as. Neq; adulteri inquit neq; fornicarij/neq; masculoz concubī Ibi dem.
res regnū dei possidebunt. Qđ parua est cōcubitus hora: qua
rditur vita futura. Quod rogo emolumentū affert corpori: qđue
buit lucrū: que tam cito aiām ducit ad tartarū?

¶ Spiritalis fornicatio dicit.

Unquid dānandū aliquid agit is qui in corde libidi
ni cōsentit: ⁊ ad op⁹ ꝑcupiscentie libidinis non ꝑtrans
sit?

¶ Sed mundicia cordis respōdet.

¶ Minus delinquit qui castimoniam aie non custodit. Un- Cōtra im
dauctor: mūdicia in euāgelio dicit. Qui viderit mulierē mūdiciā.
ad cōcupiscendū eā: iam mechatus est eam in corde suo. Mat. v.
¶ Ioh. contra ꝑ bñm iob dicit. ꝑcepigi fedus cū oculis meis: vt ne Iob. xxxj.
ritarem quidē de virgine. Quam em̄ partē haberet in me deus
pper et hereditatem omnipotēs de excelsis: Nisi enim auctori
tro cogitatio ꝑraui cōsensus displiceret: nequaꝑ ꝑer Esa. j.
eretur. Auferte malū cogitationū vestrarū ab oculis meis. Et
euāgelio phariseis. Quid cogitatis mala in cordibus vestris? Mat. ix.
¶ Id nec apostolus paulus diceret. Cogitationū inter se inuicem Roma. ij.
fantū: aut etiā defendētū: in die qua iudicabit dñs occulta
nimum fm euangelium meum.

¶ Amor presentis seculi dicit.

¶ Quid pulchrius/quid honestius/quid venustius/qđue
potest esse delectabilis: qđ qđ in presenti vita quotidie
cernim⁹? Qđ mirabilis celi camera in aere locūdo/in
ine solis/in augmento lune atq; defectu: in varietate stellarū
ursu: Quā oblectabilis terra in nemorū florib⁹/in fructuū suā
tib⁹/in pratorū/riuulorūq; amenitatib⁹/in segetū culmis lu
tantib⁹/in vincarum folijs ⁊ botrionibus ⁊ plenis palmitib⁹/in
rū vmbreis ⁊ palmis virētib⁹/in equorum et canū cursib⁹/in tris.
orū et caprearū saltibus/in accipitrū volatib⁹/in pauonū/colū
i/turturūq; pēnis ⁊ collis: in domoz pictis muris ⁊ laquearib⁹
ganorū oimq; musicorū tinulis ⁊ cātib⁹/in mulierū venustis
ctibus/cariāq; supcilijs/et crinibus/oculis et genis/gutture
bis/naso/manibus/atq; extrinsecus adhibitis auro ⁊ gēmis
ctis monūib⁹: et si qua sunt alia que mō nō recolit sensus.

¶ Sed amor patrie celestis respondet.

¶ Te ita delectant qđ sub celosūt/si carcer ita pulcher est/
patria/ciuitas ⁊ dom⁹ qualis est? Si talia sunt qđ colunt Cōtra mū
peregrini: qualia sūt ea qđ possidet fili⁹? Si mortales et mi danū affe
in hac vita taliter sunt remunerati: imortales et beati qualiter ctum.
illa vita vitari? Quapropter recedat amor ꝑsentis seculi i qđ nul
ta nascitur vt nō moriatur: ⁊ succedat amor futuri seculi: i quo

Libellus Leonis pape.

sic oēs uiuificant: ut deinceps non moriant. ubi nulla aduersitas
turbat/ nulla necessitas angustat/ nulla molestia inq̄tat: sed per
nis leticia regnat. ¶ Sed q̄ris quid sit ibi nisi tanta et talis bti
do persistat. Aliter dici nō pōt. nisi quicq̄ boni est/ ibi est. et quicq̄

Esa. lxxij. mali est: nūq̄ ibi est. Quod (inq̄s) illud bonū est: Quid me iter
i. Coz. ij. gas: A ppheta et aplo diffinitū est. Quod (inquit) oēs nō videt
nec auris audiuit/ nec in cor hoīs ascendit: q̄ pparauit de? his q̄
diligūt eū. Ad hanc felicitatē multis sc̄li diuitijs p̄stipatus dau

Ps. lxxij. anhelabat cū dicebat. Quid mihi restat in celo: et a te quid vol

Ps. xvj. sup̄ terrā: Multis regalū cōiuiorū dapib? abundās dicebat. S

Ps. cxix. uiuū: qū ueniā et apparebo ante faciē dei: Rursūq̄: qz incolat? m

Philip. j. plongatus est. Hinc et Paulus. Cupio dissolui: et esse cū xp̄o: n

to aut meli? ¶ Hijs ita decursis q̄q̄ multa p̄termiseri: tñ (vt
hi uidet) hostis nostri fornicantis castra mōstrauit/ q̄b? p̄e uiu

tes in xp̄o iesu nō desinit ipugnare. Sed nec hijs p̄tent? ad alta

Illusiones. uertitur argumēta. dū q̄būdā in sōnis sepi? uera p̄nunciat: vt e

q̄q̄ ad falsitatē p̄trahat. dū dormiētes ante horā vel tēp? exsul

tat: vt eos uigilarū tpe sōno grauissimo/ deprimat. cū p̄sallent

atq̄ orātes sibilis/ stridorib? latratib? diuersis/ et incōditis vo

bus: actis etiā lapidib? vel stercozib? p̄turbat vt eos quoq̄ pact

spirituali ope retrahēs inanes efficiat. ¶ Tu aut hō dei uigila

studio attēde q̄ dico: et mihi adhuc magis stupenda narranti fi

Exēplum prebero. Cuiusdā relatione nup cognoui qd̄ dico. Vir quidā

de quodā glōs/ us/ atq̄ in monastico habitu cōstituit: nostro nūc tpe anti

religioso. hostis est inaudita tētatione pulsatus. ita vt idē malign? spūs ve

mentorū ei? particulas extra illū etiā incōpositas imunda co

uione crebrius fedaret. Que intantū erat horrēda/ fetida/ et nox

ut pars uestiū q̄ tetigisset nulli deinceps esset/ vsui apta q̄q̄ fuit

abluta. De quo cū interrogat? fuisset/ cur omnipotēs de? talē ve

Aduerte ro serpētī potestātē in eū dederit: respōdi vt cordis ei? imundu

dei iudi foris ostēderet: qd̄ nūq̄ in exteriori habitu fecisset nisi interior

cium. oīno corrupisset. aut infidelitate et blasphemia aut certe inani

na gl̄ia. Sanies quippe intus i corde/ foras p̄ uestimēta inuit. Et

ij. Coz. xij quodlibet: ego qd̄ nō vidi: s; tñ (vt arbitror) hec in illo hēp

nidi. Quod si nō est ita: nūqd̄ tñ factū putat sine causa? Est p̄te

gestū: vt in eo mundiciā cordis feditas illa seruaret: ne hanc

causā hostis inanis gl̄ie macula fedaret. sicuti Paul? ne de mag

istudine reuelationū tumeret. simulū carnis accepit. Sit itaq̄ b

quodlibet: aut certe si nō fuerit/ nūqd̄ tñ extremū si positurus

verū nō erit: Verū est oīno. verū est qd̄ dico nō esse/ colluionē

nam extrinsecus aīe noriā: si ipsa seruare studuerit int? cordis

dictā. ¶ Interea sicut tu ipse iudicare curasti: iudicio quodā

vos dicere nō posse aliq̄e in patria sue natiuitatis p̄fectū esse:

De cōflictu vitioꝝ et virtutum.

rgumētū assumētes. qđ dñs dixit. Nemo ppheta acceptus est in
 ria sua. Quos primū oportet rōne veritatis refelli: et sic demū
 liter intelligēda sit. plata sentētia demonstrari. ¶ Audiāt igit
 sent qui hec dicūt. qz dñs sensū sacre scripture prudēter nō pside
 pene oēs sc̄tōs p̄tēnunt. Si enī ita est vt asserūt: ergo quotq̄ ex
 anis p̄uersi apđ romanos degūt: q̄tq̄ ex grecis apđ grecos:
 ex italīs apđ italos: q̄tq̄ ex gallis apđ gallos: q̄tq̄ ex hiberis
 hiberos: q̄tq̄ ex germanicis apđ germanicos: q̄tq̄ ex aq̄tanis
 aq̄tanicos: q̄tq̄ ex britānicis apud britānicos: q̄tq̄ ex anglis
 anglicos religiose viuūt: ip̄fecti erūt. Ecce paulus et antonius
 eis apđ thebeos p̄fecti sūt. Ecce hylariū ex palestinis apđ pa
 nos: p̄fectus ē. Ecce machari⁹ ex egiptiis: apđ egiptios p̄fectus
 Ecce oxiricus ciuitas ex pprijs ciuib⁹ tota p̄fecta est. Ecce
 cinos n̄ros veniam⁹ p̄thasi⁹ et geruasi⁹ i ppria hac mediola
 ciuitate: ppriazq; domo manētes/ac p̄ decē ānos monacho
 tā exercētēs. ita p̄fecti fuert vt martyres fierēt. An forte n̄ra
 puicia extra hāc regulā crit excepta: vt nō de p̄p̄is/sz tñ de
 is habeat monachos: Satagendū igit magis est/vt vbiq; de
 iurta p̄fectoꝝ regulā viuāt: nō pentū/nō pp̄inqz/nō affiniū
 bis a via p̄fectiōis declinet. Sic certe iurta saluatoris sentē
 tiā/mf̄is/fr̄ib⁹/sororib⁹/vxorib⁹/filijs/domib⁹/agris/et ciu
 possidet renūciare valebit. Hoc autē dico nō q̄ successores q̄
 no ad regnū/de publico ad heremū trāseūt/ sūma laude nō
 sed q̄ illos etiā q̄ magis affectib⁹ p̄riam fugiūt q̄ gressib⁹/seli
 qz p̄fectos ostēdā. Desiro itaq; illos q̄ h̄ apđ vos fieri pos
 egāt: vt vigilāti studio p̄siderent cur nō dixerit dñs nemo p
 p̄fect⁹ est in p̄ria sua. Sed ibi qđ aliud itelligēdū est: nisi qz
 tñ dixit. neq; receptū: Qđ de p̄phetis antiq̄s et seipso in
 voluit: qđ apđ incredulos indeos nō fuerūt accepti/sz magis
 stephano ad eos dicēte. Quē p̄phetaz nō sunt p̄secuti p̄res
 qđ p̄nunciabāt de aduētū iusti cui⁹ vos nūc homicide et p̄di
 fuistis: Quis autē nō videat q̄te temeritatē q̄teq; sit p̄scriptio
 quē sibi p̄phetenome assumere? ¶ Tu igit cū charitatē af
 tales redargue: et iurta r̄lam p̄m̄viuere sēp stude: maxime
 i cōfessoris B̄ndicti. Nō declines ab ea qđ p̄: nec illi addas
 nec minuas. Torti enī qđ sufficit h̄z: et nūq; min⁹ h̄z. Cuius
 qz ip̄ia: sectatores suos p̄ducit ad celi palatia ¶ Ecce frat
 ime inf̄ cet̄as meas occupatiōes hūc tibi s̄monem noctur
 r̄/sz iculta venustate dictaui atq; p̄scripsi: quē qz epistolarē
 trāstire cognoui libellū poti⁹ de p̄flictu victoꝝ atq; virtutū nū
 malui. in qđ si edificatiōis aliqd repperis: hūc legendum et
 adere debes.

¶ Explicit p̄clarus et insignis tra
 Leonis pape de cōflictu vicioꝝ et virtutū. vna cū sermonib⁹
 Parrhisijsq; un̄p̄sus in sole aureo vici diui Jacobi p̄ma
 Bertholdū rebolt. Anno dñi. m. cccc. xv. die 10. iij. martij.

Luce. iij.

Quo intel

ligenda sit

hēc senten

tia. Nemo

in p̄ria p̄

pheta. et c.

Attēde.

Paulus.

Antonius

Hilarion.

machari⁹.

Oxiricus

prothasi⁹.

Geruasi⁹.

Nihil offi

cere mona

cho ad res

gularis in

stitu tiōis

obfuantia

in ppria

degre ter

ra.

Luce. 14.

Luce. iij.

Stepha

nus.

Actu. vij.

Cōmēdaē

regula dñi

ui p̄ris be

nedicti.

Perora

tio.

COT

12

13

14

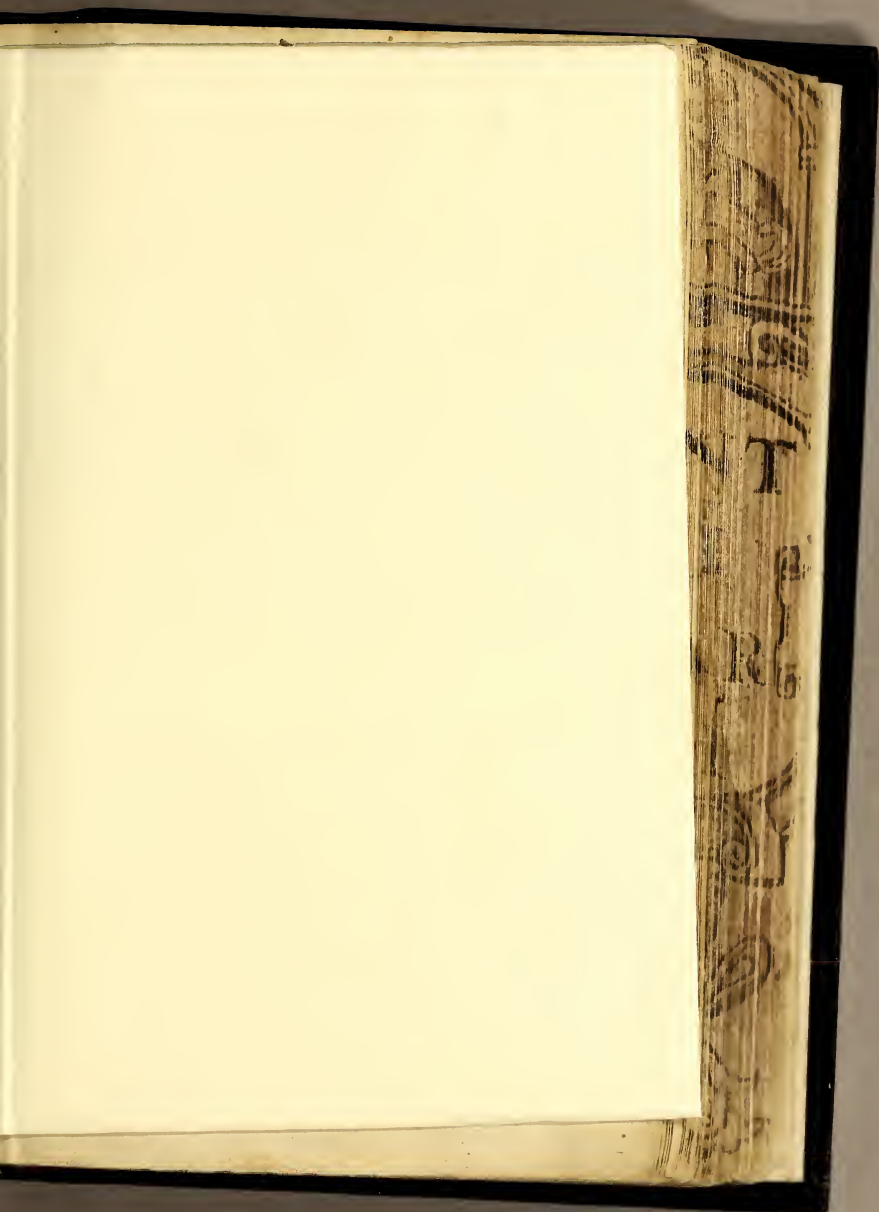
15

16

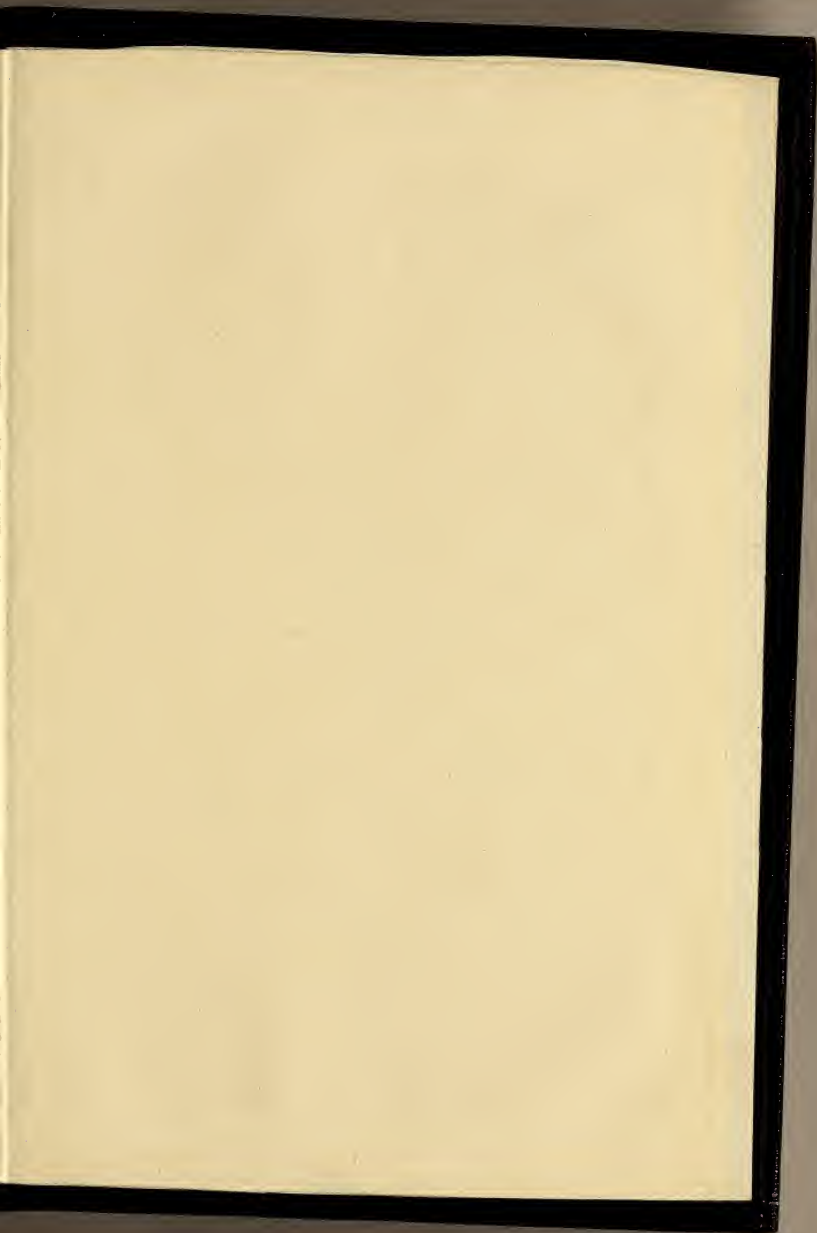
17

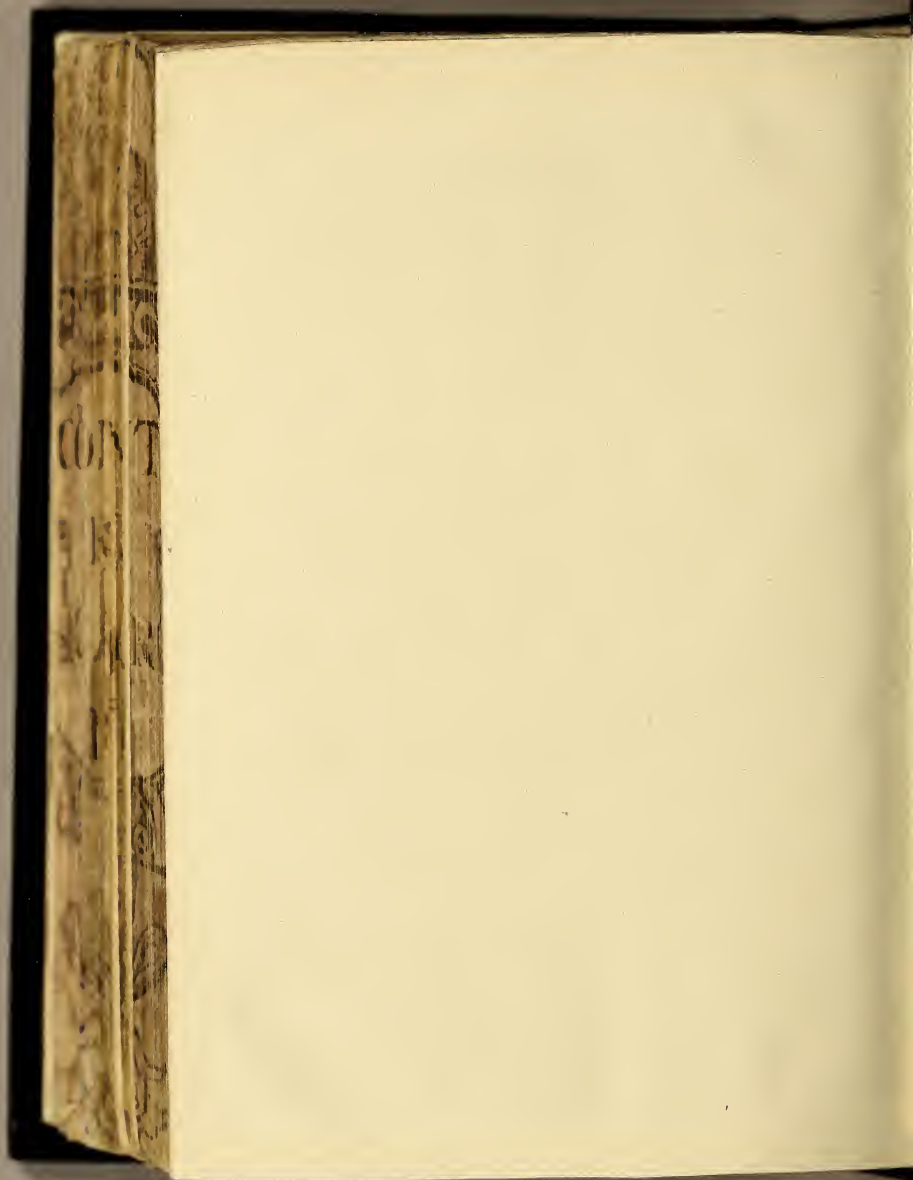
18

19

CONT

EAS19
R513 d

